

גליון ל"ו תשע"ד
שנה ג'

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תורה לנפשחן קליין על השיעור לשבתות



סיפורי חז"ל

ולא תשבעו בשמי לשקר
(קדושים י"ט - י"ב)

אמרו רבותינו במדרש אמר רבי אייבו: מפני מה משיבעים את האדם בספר תורה ומביאים לפניו נודות נפוחים? לומר, אתמול היה הנוד הזה העשוי מעור בהמה מלא גידים ועצמות, ועכשיו הוא ריק מכולן, כך המשיבע את חברו לשקר סוף שיצא ריקם מכל ממונו (ויקרא רבה ו' ג') ומסופר בתלמוד (כתובות ע"ז), כשהגיע זמנו של רבי יהושע בן לוי להפטר מן העולם, הגיע אליו מלאך המות כשכינו שלופה בידו, ביקשו רבי יהושע להראות לו ברגעיו האחרונים את מקומו בגן עדן, הסכים לכך מלאך המוות, והתחילו ללכת לשם, בדרך אמר לו רבי יהושע שישאל לו את סכיניו כי הוא מתיירא ממנו, ונתן לו את הסכין, כשהגיעו לגן עדן, הגביה אותו מלאך המות והראה לו את מקומו, קפץ רבי יהושע ונכנס לשם בעודו חי, אחז המלאך בשולי גלימתו וניסה לעצור בידו, ואז נשבע רבי יהושע שלא יצא משם, אמר הקדוש ברוך הוא, שיבדקו את רבי יהושע אם חזר פעם משבועתו, אז גם עתה יחזור משבועתו וימסר ביד המלאך, ואם לא חזר אף פעם משבועתו, ישאר חי בגן עדן. בדקו במעשיו של רבי יהושע ומצאו שמימיו לא עבר על שבועה, אלא שמר תמיד כל מוצא שפתיו, וכך זכה ליכנס חי לגן עדן ולמוות לא היתה שליטה עליו.

פרשת השבוע

לא תהדר פני גדול (י"ט - ט"ו)
אל הרה"ק רבי דוד מטאלנא זיע"א, נכנס עשיר אחד וישב בחדרו כמה שעות, כשיצא, נכנס אליו איש עני אחד, ואחרי כמה רגעים יצא מלפניו, אחד הרבנים שהיה נוכח שם, שאל את הרבי: וכי חס ושלום משא פנים לעשיר יש כאן? ענהו הרבי: אם שאלת, אשיב לך, העני, כשנכנס אני תיכף יודע מי לפני, ומה הוא צריך, אך כשעשיר זה נכנס, הייתי צריך לשבת אתו הרבה זמן עד שנתברר לי שהוא עני גדול וזקוק לרחמים.

לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקן י"ט - כ"ז

שאלו פעם את הרה"ק רבי שלום מבעלו זיע"א, הלא לא ציוותה התורה ללכת עם פאות ארוכות, רק אסרה להקיף את הראש ולהשחית את פאת הזקן, ומדוע מחמיר הרבי שלא לקצצן כלל וכלל? השיב מצינו בגמרא (מסכת ברכות דף יא א) משל לאחד שאומרים לו זקן מגודל, אמר להם יהיה כנגד המשחיתים, וזאת היא התשובה על שאלתך, באמת אין לנו שום טעם מדוע אנו מגדלים את הזקן והפאות, אלא "יהיה כנגד המשחיתים" כלומר כנגד אלו המשחיתים ומקצצים את הפאות לגמרי, אנו בהיפך מהם מחמירים שלא לקצץ כלל וכלל.

ולא תשקרו איש בעמיתו י"ט - י"א)
הגאון רבי עזריאל "ראש הברזל" רבה של לובלין זיע"א, היה כידוע מתנגד חריף לחסידות. בשעה שנתגלה ה"חווה" הקדוש מלובלין זיע"א, וקהל חסידים רב התחיל לנסוע אליו, התרעם עליו ר' עזריאל מאוד וטען כנגדו שהוא נוהג מעשה רבי, שעה שהוא יודע שאין הוא אלא יהודי פשוט, השיב לו "החווה" ומה אעשה אם הבריות באים אלי? אמר לו רבי עזריאל אעוץ לך עצה, אמור להם את האמת שאין אתה אלא יהודי פשוט, ולא יוסיפו לבוא. עשה "החווה" כן וביום השבת, שעה שהיו חסידיו מסובים לשולחן, קם והכריז בקול: "להוי ידוע לכם רבותי, שיהודי פשוט אנכי בלא תורה ובלא יראה, ואין לכם מה ללמוד ממני", נאחזו החסידים התלהבות רבה מענוותנותו של הרבי והוסיפו לדבוק בו יותר. לאחר ימים מספר פגש רבי עזריאל את "החווה" ושאלו: ובכן כלום עשית כעצתי? נאנח "החווה" ואמר: אומנם כן אבל לא הועיל הדבר, להיפך החסידים ראו בכך גילוי של ענווה, ואף מרבים הם לבוא יותר מבראשונה. אמר לו רבי עזריאל: אם כך עצה אחרת לי, לך אמור להם להפך שאתה גאון וצדיק, ואז יקומו ויברחו מחמת גאוותך. השיב "החווה" וזאת לא אעשה, אומנם אין אני רבי, אבל גם שקרן אינני.

זמני השבת

זמני יציאת השבת:
ירושלים: 7:54 ת"א: 7:57 ר"ת: 8:30

פרשת קדושים

זמני כניסת השבת:
ירושלים: 396 ת"א: 6:55

בתורת הנסתר עם מחותנו הגדול, רבה של חברון, הגה"ק רבי שמעון מנשה חייקין זיע"א. בשנת תרנ"א שינה רבי עקיבא יוסף ממנהגו, ובערב ר"ח אייר ביקש מבני ביתו לארוז את חבילותיו. בעצמו הזמין לו מקום אצל אחד העגלונים ויצא לחברון, אף אחד ממשפחתו, ממקורביו או מתלמידיו, לא ידע להסביר מה קרה כאן, ומה יש לו בימים אלה בחברון, אך מכיון שהבינו שהוא מסתיר את הדבר, לא שאלוהו על כך. ביום חמישי לפנות ערב הגיע לעיר, וכדרכו פנה מיד לאכסנייתו בבית רבי שמעון מנשה. בליל שישי כבר קבעו משמר, למדו בצוותא כל הלילה, ולמחרתו בערב שבת, אחרי תנומה קצרה, טורח רבי עקיבא יוסף בעצמו בהכנות לכבוד שבת כמנהגו בכל שנותיו, אך עתה כשאינו בביתו, הוא מסתפק בעזרתו למארחו. הוא פורס את המפה על שולחן החדר בו הם לומדים, ומכין את הפתילה הארוכה כדי שתבער כל הלילה, וכך יוכלו יחדיו לקום בחצות ולעסוק בתורה עד לתפילת הותיקין עם הנץ החמה כמנהגם.

אך הנה קורה דבר מה המעיב על שלוותו, עורב גדול מופיע על מול חלון חדרו – דבר שאינו מצוי כלל בעונה זו של תחילת הקיץ – וקורא בקול מר קריאות משונות ביותר. רבי עקיבא יוסף נבהל לשעה קלה, הרי חז"ל אמרו במפורש (גיטין מ"ה), כי דבר זה מעיד על בשורה לא טובה רח"ל, אולם אין הוא מקדיש לכך תשומת לב רבה, וממשיך בהכנות לכבוד שבת. הוא מתלבש בבגדי השבת, כמנהגו ללבשם לפני חצות היום, חובש את השטריימל לראשו, מתיישב על מקומו ומשנן לו את דברי הרמב"ם: (הלכות שבת פ"ל ה"ב) "וישב בכבוד ראש מיחל להקבלת פני השבת כמו שהוא יצא לקראת המלך". את תפילת המנחה מתפללים בבית הכנסת בעיר, ואילו לקבלת שבת הם עולים ל"מערת המכפלה" להתפלל ברוב עם הדרת מלך. גם סעודת השבת נסתיימה, הנאספים התפורו לבתיהם שני הצדיקים עסקו בתורה עוד כשעה ושכבו להחליף כח ולקום שוב בחצות.

אך הנה שוב נרעד רבי עקיבא יוסף. ציפור קטנה חדרה לבית וקפצה היישר על הפתילה הארוכה וכבתה את הנר. "דבר כזה שלא אוכל ללמוד אחרי חצות עדיין לא קרה לי" גונח רבי עקיבא יוסף. הוא פונה למארחו רבה של חברון ושואל אותו מה דעתו על כך? רבי שמעון מנשה שנמנה עוד עם צעירי חסידיו של "בעל התניא" זיע"א, עונה בניגון חב"ד: "וכי מה אני יודע בדברים כאלה? הרי רוב האנשים שבעולם עמלים כל ימיהם כדי להיות גדולים, ורבים גם מגיעים לכך, ואילו אני כבר עמל יותר משבעים שנה כדי להיות קטן, ועדיין לא הגעתי לכך, ואין אבין ברמזים כאלה?" רבי עקיבא יוסף נח לשעה קצרה כדי להתאושש בפחדו, ואחר כך קם יחד עם מארחו כדי לעסוק בתורה, והפעם בעל פה, כי החדר חשוך כולו.

סיפור זה מובא לכבוד יום דהילולא של הגה"ק רבי עקיבא יוסף שלעזינגער זיע"א א' אייר.

המודעה הקטנה שהפתיעה

זה שנים רבות שהגה"ק רבי עקיבא יוסף שלעזינגער זיע"א יושב בדירתו הקטנה הצמודה לכותל המערבי בירושלים עיה"ק, ואינו יוצא ממנו. בארי בודד בכלאו הוא מסתובב לפעמים בחדר, אשר כותל המזרח שלו הוא הכותל המערבי ושואג על גלות השכינה, שאגות אלה נשמעות לפעמים בחוץ, מגיעות לאזני המתפללים ליד הכותל, מעוררים ומורידים דמעות חמות של תשובה מעיני המתפללים. כך ישב בביתו בתוך ד' אמות של הלכה, ברבים אינו דורש, ובשום אסיפה ציבורית אינו משתתף.

והנה הפתעה בעיר: מודעה קטנה שהודבקה בכניסות לבתי הכנסיות נעשתה לשיחת היום, במודעה הודיעו על הספד מר על פטירת הגאון הקדוש רבי הלל ליכטנשטיין מקאלימיא זיע"א, שתתקיים בבית הכנסת הגדול "תפארת ישראל" ע"י כבוד חתנו הרב לב העברי שליט"א (זיע"א). ירושלים בצער, כולם משוחחים על הידיעה הפתאומית על פטירתו של הגאון והקדוש, גדול תלמידי ה"חתם סופר" זיע"א, אשר השיב מעוון אלפים מישראל, אך המרקחה גדלה שבעתיים על ההספד שאמור לשאת חתנו הגדול רבי עקיבא יוסף שלעזינגער, אשר זה זמן רב לא הופיע לפני הציבור וקולו לא נשמע. ביום הרביעי אחה"צ נהרו כולם, אנשים, נשים וטף, לבית הכנסת הגדול, כבר משעות הבוקר נדחקו ההמונים לתפוס מקום, הכל רצו לשמוע כל מילה מגאון ישראל, ולא לאבד דבר מדבריו הקדושים של רבי עקיבא יוסף. שכן מי הכיר את הגה"ק מקאלימיא יותר ממנו.

בשעה היעודה, עולה רבי עקיבא יוסף במדרגות העץ של ארון הקודש שחוח ושבור מעוטף בטליתו, המופשלת עד למטה מעיניו, ופותח בקול דממה דקה מדבר הילקוט (וילך). במספר על פטירתו של משה רבנו: "כיון שמת משה היה יהושע בוכה וצועק ומתאבל עליו ימים רבים, עד שאמר לו הקב"ה: עד כמה שאה מתאבל והולך, וכי לך בלבד הוא מת, והלוא גם לי מת, שמיום שבת אבל לפני, הדא הוא דכתיב 'ויקרא ה' צבאו-ת לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק וכו'". הקהל הרב געה בבכיה לכל משך זמן ההספד, שנמשך חמש שעות תמימות. מה קרה לו לרבי עקיבא יוסף שהחליט לצאת מגדרו ומדרכו אשר קיבל עליו, והתייצב לפני הציבור?.

שנים רבות נהג רבי עקיבא יוסף לצאת ימים אחדים לפני ר"ח אלול לעיר הקודש חברון, כדי לשהות שם במשך חודש התשובה עד ראש השנה, ולהתעלות בקדושה ובטהרה תוך התעמקות

צַיִן וְנִמְשָׁל

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם (י"ט ב')

איתא במדרש (תנחומא ב) אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: הואל ונקדשתם לשמי עד שלא בראתי העולם, היו קדושים כשם שאני קדוש.

דברי המדרש יובנו על פי משל: היה אדם שהיה גר בעיר קטנה והיה עשיר גדול, ולו בת יחידה, וגמר בדעתו ללכת ולתור בארץ לבקש לו חתן מופלג. הגיע בדרכו אל ישיבה גדולה אשר במרחקים, וביקש מראש הישיבה שיבחר לו חתן מתמיד וירא שמים, והעשיר התחייב לשלם את כל ההוצאות, אמר לו הרב שיש בישיבה חתן מיוחד ומעולה מכל בני הישיבה, אם בשכלו הוך, ואם בהתמדתו כי לא יכבה בלילה נרו. החתן נפגש עם בתו ולאחר זמן מסויים נשא אותה לאשה. עברו כמה חודשים מוזמן הנישואין והנה ראה העשיר שחתנו מתעצל בלימודו, ולומד רק שעה שעתיים ביום, והיה מתמרמר על זה מאד. קרא לחתנו והוכיח אותו על זה, ענה החתן ואמר, שאל נא את השמש אם אחד מכל בני העיר פותח ספר פעם בחודש, ואילו אני ברוך השם לא עובר עלי חודש ואפילו שבוע בלי עסק התורה, וגם אם לא אלמד כל ימי ואשכח מה שאשכח, עם כל זה יהיה נשאר בידי הרבה יותר מאשר תמצא בכל בני העיר הזאת. השיב לו חתנו: דע לך כי לא על דעת כן לקחתך לחתן, לא לקחתך בעיר הזאת כדי שתהיה מעולה בין כולם, אלא זכור נא שלקחתך מישיבה פלונית בהיותך המעולה והמצויין מבין כולם, ולכן צריך אתה להיות מתמיד בהשוואה לבני הישיבה שכולם מתמידים וגדולי תורה, ולא בהשוואה לעיר הזאת שכולם אנשים פשוטים.

והנמשל: זאת היא טענת הקדוש ברוך הוא נגד ישראל שרוצים למצוא חן על ידי שהם טובים וצדיקים בהשוואה לפחותים ולכופרים, ועל זה אומר הקדוש ברוך הוא לישראל, לא כן הדברים "הואיל ונקדשתם לשמי עד שלא בראתי העולם" דהיינו עוד בטרם נראו הפחותים והכופרים בעולם הנה מאז ומקדם קדשתי אתכם לשמי ואם כן "היו קדושים כשם שאני קדוש" בלי הצטרפות נגד הזולת.

(המגיד מדובנא זיע"א)

השבת עברה, רבי עקיבא יוסף כבר כמעט שכח מכל הענין אשר קרהו, גם מוצאי שבת עבר עליו כרגיל, יחד עם מאחרו ערך סעודת "מלווה מלכה", שניהם הנעימו את הסעודה בזמירות ובתפילות, ובשעה מאוחרת עלו על יצועיהם לחדש כוחותיהם לעבודת הבורא, וכך עבר עליהם גם יום ראשון תוך עיסוק בתורה ובעבודת השם. בלילה אחרו מעט בתלמודם, עייפות נוראה וחולשה השתררה על רבי עקיבא יוסף, הוא הודרו הפעם למיטתו.

אך רק השכיב את עצמו, והנה הוא שומע מתחת לחלון הבית קול המונים צועדים ברעש תוך כבי ונהי בכיוון למערת המכפלה. היה זה באור ליום ב' י' באייר תרנ"א. בודאי עוברת עתה הלוויתו של אדם גדול – חשב רבי עקיבא יוסף לעצמו – אך מכיון שנהג לא לצאת מביתו להלוויה הנערכת בלילה, קם בזריזות וצעד בחדרו ד' אמות בכיוון ההמונים כדי לצאת מצוות לויה.

אך מה נדהם כאשר קם בבוקר והתעניין מי היה נפטר זה, שנערכה לו הלוויה אדירה בחצות ליל, ואיש לא ידע להשיבו, הוא פנה לרבני העיר וגם הם לא ידעו על כך דבר. עתה החליט רבי עקיבא יוסף שבוודאי מראים לו מהשמים בשורה לא טובה, הוא מיהר להיפרד ממארחו הגדול וחזר לירושלים. למחרת הגיע לביתו והודה לה' כי מצא הכל על מכוננו, בני ביתו בריאים ושלמים, וחזר לתלמודו ולעבודת השם שמח וברוח מרוממת.

שבועיים ימים עברו, ולירושלים הגיעה הבשורה המרה: נגדע ארו הלבנון, הגאון הקדוש רבי הלל מקאלימא זיע"א, חותנו הגדול של רבי עקיבא יוסף שלעזינגער, נתבקש לישיבה של מעלה באור ליום שני, י' באייר תרנ"א – באותו לילה, בו שמע רבי עקיבא יוסף בחברון קול המונים צועדים בבכי לעבר מערת המכפלה. הלוא כך כתוב במפורש בספר הזוהר (זוהר ח"א פ"א): נשמות הצדיקים לפני עלייתן לנגן – עדן עוברות בדרך מערת המכפלה. עתה כאשר שמעו יהודי ירושלים את השתלשלות הדברים מפיו של רבי עקיבא יוסף, הבינו למה ומשום מה יצא הפעם מגדרו, החליט להופיע לפני הציבור ולהספיד את חתנו הגדול. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

(עפ"י ירושלים של מעלה ח"ג)

צ'ין אדם לחברו

ואהבת לרעך כמוך

מסופר על הגאון הקדוש מוילנא זיע"א, כשהיה ילד יצא פעם לשחק עם חבריו, ראה אותם משחקים בנדנדה, זה עולה וזה יורד, פירש מהם ונכנס לביתו. שאל אותו אביו: אליהו יקירי, למה אין אתה משחק עם חבריך? השיב הילד: כתוב בתורה "ואהבת לרעך כמוך" ואיך אני יכול לעלות את עצמי ובו בומן להשפיל את חברי ולגרום לו לרדת.

חסד בגופו

מסופר על הגאון רבי אברהם גניחובסקי זצ"ל (מראשי ישיבת טשיבין) שאחד התלמידים בישיבה נסע לשבת לביתו בבני ברק, כשהגיע הביתה הבחין שהשאיר את המטריה באולם חתונות בירושלים, התקשר אותו בחור טלפון הציבורי בישיבה, ור' אברהם ראש הישיבה שעבר סמוך למקום, ניגש והרים את הטלפון המצלצל. הבחור שהיה חדש בישיבה לא זיהה את קולו של ר' אברהם, וביקש ממנו לחפש את אחד מחבריו לחדר. כעבור מספר דקות חזר ר' אברהם ואמר: "לא מצאתי אף אחד מהם, במה אוכל לעזור?" הבחור מעבר לקו עדיין לא הבחין שהוא מדבר עם ראש הישיבה, ביקש ממנו שימסור לאחד מחבריו כי הוא שכח את המטריה שלו באולם פלוני בירושלים, ואודה לו אם יוכל להביאה משם. ביום ששי נקש רבי אברהם על דלת ביתו של אותו בחור ובידו המטריה, הבחור נשאר לעמוד על מקומו המום מבלי יכולת להגיב. הוא הופתע לגלות ולהיווכח, שראש הישיבה שלו לא חשב פעמיים, פשוט

הלך לאלום, מצא את המטריה והביא אותה איתו לבני ברק.

סבלנות לכל אדם

ידוע שהגאון רבי משה שמואל שפירא זצ"ל היה מכין את שיעורו בישיבה בריכוז ובעיון רב, ושלווה ימים לפני השיעור אסור היה להפריעו. פעם קרה שדקות ספורות לפני תחילת השיעור, ניגש אל ראש הישיבה אדם מסכן שלא ניהן לצערו בכינה יתירה, רבי משה שמואל קיבלו בסבר פנים יפות ובחמימות נפלאה, כאילו יש לו בשבילו את כל הזמן שבעולם. הושיבו לימיו במזרח ושוחח איתו בסבלנות ובחביבות ויצאת מן הכלל. פנה האיש אל ראש הישיבה ואמר: רבי, "אני רוצה להיות זמר". "למה לא?" השיב לו ראש הישיבה, "תוכל להיות זמר". המשיך האיש ואמר: "אבל אני רוצה להיות זמר כמו זמר פלוני". ענה לו רבי משה שמואל ברוגע: "תוכל להיות כמו זמר פלוני". "אבל, רבי, חסר לי בביטחון העצמי ואני מבקש עצה כיצד להתגבר על זה?" המשיך ושאל. בשלב זה שהשיעור כבר אמור היה להתחיל, ביקשו התלמידים לדחות את אותו אדם מלפניו, אך ראש הישיבה מנע בעדם, והמשיך לענות לו בהארת פנים ובסבלנות מדהימה, "עצתי היא, שתיכנס לחדר ותסגור את כל החלונות והתריסים, ותשיר שם כאילו אתה עומד על במה לפני מאות אנשים. קיבל הלה את העצה ועזב את המקום כשהוא שמח שבע רצון, מיד לאחר מכן החל הגאון הגדול במסירת השיעור.

תילולא דצדקיא

שבת קודש כ"ו ניסן
יהושע בן נון (ב"א תקט"ו)
רבי אפרים ב"ר אהרן (מחנה אפרים - תצ"ה)

יום ראשון כ"ז ניסן
הרה"ק רבי יהודה ב"ר יוסף כהנא (קונטרס הספיקות - תקע"ט)

יום שני כ"ח ניסן
רבי שבתי שעפטיל הורוויץ ב"ר ישעי' (ווי העמודים - בן השל"ה הק' - ת"כ)
הרה"ק רבי יהושע מאוסטרובא ב"ר שלמה יהודה לייב (מלענטשא - תרל"ג)

יום שלישי כ"ט ניסן
הרה"ק רבי משה מקאברין ב"ר ישראל (תרי"ח)
הרה"ק רבי יעקב יצחק ב"ר מנחם נחום ממאקרוב (תרנ"ב)

יום רביעי ל' ניסן
רבינו יוסף הלוי אבן מייגאש ב"ר מאיר הלוי (ד"א תתק"א)

רבינו יעקב ב"ר משה (מהר"י בי רב - ש"ו)
רבינו חיים ויטאל ב"ר יוסף (ש"פ)
הרה"ק רבי יעקב ב"ר צבי (יעב"ץ - תקל"ז)

יום חמישי א' אייר
רבי צבי הירש אשכנזי ב"ר יעקב (חכם צבי - תע"ח)
הרה"ק רבי מנחם מענדל מויטעפסק ב"ר משה (תקמ"ח)
הרה"ק רבי עקיבא יוסף שלעווינגער ב"ר יחיאל (תרפ"ג)
הרה"ק רבי אברהם ויינברג מסלונים ב"ר שמואל (בית אברהם - תרצ"ג)

יום שישי ב' אייר
הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג
ב"ר צבי הירש (תקל"ח)

פרפראות

ואהבת לרעך כמוך

כ"ק אדמו"ר מ"שומרי אמונים" זיע"א בעל ה"חוקי חיים", נהג לומר שיאמרו לפני התפילה: "הריני רוצה לקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך", והסביר שסתם להגיד: "הריני מקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך" זה לא תמיד אמיתי, כי אולי יש לו טענות על יהודי אחד, וצריך למחוק הטענות בלבו לגמרי, ולא לומר סתם שקר, אלא יאמר הריני "רוצה", והקב"ה יסייעו באמת להגיע לאהוב רעהו כמוהו ממש. ודפח"ח.

(ספר גם אני אודך)

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

לע"נ הרה"ר עקיבא ב"ר מנחם מאניש
שיינברגר ז"ל
נלב"ע כ"ד ניסן תנצב"ה

מברכין חודש אייר
המולד יום שלישי בשעה 4.38 אחה"צ
10 חלקים
ר"ח ביום רביעי וחמישי